

[Maisted]

har formøbet – var det noget med 100 mia kr. på betalingsbalancen? Jeg vil nøjes med 85 mia kr. Når man tænker på, at industriministeren i 1976 var dybt rystet over, at man over 3 år kunne opnå 25 mia kr.s forringelse på betalingsbalancen over for udlandet, så tør han vel dårligt komme herind i dag.

Nej, det er desværre gået lidt skidt på det område, og det skyldes som sagt, at næsten samtlige partier herinde enten er til venstre for midten eller også træder hinanden over tærne på midten.

Så har man lavet en såkaldt skattereform. Vi kender ikke indholdet, og der er ikke fremlagt et eneste fornuftigt forslag, der kan belyse, hvad det hele går ud på. Vi har en hensigtserklæring, vi har et stykke papir med noget, man kalder for en aftale, men hvad det hele kommer til at gå ud på, aner vi ikke noget om, og det får vi selvfølgelig heller ikke noget at vide om, før vi kommer på den anden side af den 19. november 1985.

Statsministeren omtaler også retssikkerhed. Det kan heller ikke være i forbindelse med skattereformen, for man har ikke ændret, at ligningskommissionerne ved håndsoprækning kan stemme om folks økonomiske skæbne uden overhovedet at have indsigt i, hvad det er, de har med at gøre. Det er ikke omtalt med ét eneste ord. Lad mig også nævne dagpengeskandalen, postskandalen, redningsbådsskandalen, hvor man ikke har været i stand til at finde én eneste ansvarlig. Det er simpelt hen umuligt, fordi det er foregået i offentlig regie. Det er den retssikkerhed, vi har i det danske samfund: bare det er i offentlig regie, er der ingen ansvarlige, mens en stakkels mand, der kører over 50 km i timen i København, er ved at blive indhentet af det beredne politi, som København vil indføre igen, og blive noteret for overskridelse af hastighedsgrænsen. Det går fint!

Arbejdsløsheden er overhovedet ikke ændret. Jeg vil da erkende og sige til hr. Lenger, at jeg forstår godt, at det er svært at være arbejdsløs f.eks. for en VSer, der er arbejdsmand, for hvem vil dog frivilligt have en kineser ind på arbejdspladsen? Men det gælder ikke akademikere. Vi har et glimrende eksempel på, at en akademiker, der er en dygtig fysiker, kan risikere at blive professor i borgerlige rettigheder ved Københavns universitet. Det er klasseforskelle, så det klodser. Det har ikke noget med partiskel at gøre. Det er

noget med, hvor stor en magt man har i det akademiske apparat, og hvor man hører hjemme på den sociale rangliste, men det glemmer VS i den sammenhæng.

Selvfølgelig er der en løsning på disse problemer. Det blev allerede erkendt af det økonomiske råd i 1973, ja for så vidt mange år tilbage. Der blev fremlagt en økonomisk model, der præcist viste, hvordan man skulle løse problemerne, og hvordan man skulle undgå at forøge underskuddet på betalingsbalancen over for udlandet. Det var ikke engang fremskridtspartiet, som jeg tilhørte dengang, der fremlagde dette. Næh, det var økonomer, som man tror har forstand på det.

De konstaterede, at hvis man foretog for 1 mia kr. varekøb i den offentlige sektor, så forøgede man forbruget med 1,7 mia kr. Ansatte man for 1 mia kr. mennesker i den offentlige sektor, så forøgede man forbruget med 1,35 mia kr. Det kunne være fristende, hvis man tænkte i de baner, at prøve at reducere denne sektor og så se, hvad der skete med hensyn til betalingsbalancen. Nej, det har man ikke ønsket. Det var en helt anden politik, for der var stemmer i at lave en offentlig sektor på omkring en million mennesker. Så var man stort set sikker på, at de ikke drømte om at skære den gren over, de selv sad på, og miste deres job, så de stemte formentlig på socialdemokratiet. Det smuttede noget, for så kom SF, som lavede overbudspolitik: hver gang socialdemokratiet åbnede en ny kasse, var SF parat til at åbne to nye kasser, så man har måttet afgive nogle stemmer til SF.

Dér har man løsningen, men man har ikke villet gennemføre den. Det er utroligt, at en borgerlig regering, der er ledet af et konservativt parti, ikke har kunnet se denne løsning, som er så snublende nær. Vi har flaskehalsproblemer, siger man: man kan ikke finde folk til beskæftigelse de rigtige steder i dansk erhvervsliv. Ja men så prøv dog at kanalisere arbejdskraft fra den offentlige sektor over i den private sektor og se, hvilken effekt det har! Det eneste, der med garanti ikke er anvendeligt, er at hæve skatter og afgifter for jeg ved ikke hvilken gang. Så er man helt stensikker på at få forøget arbejdsløsheden og få forringet konkurrenceevnen og få et fald i den eksport, vi har så hårdt brug for.

Denne politik ønsker man ikke at gennemføre. Det er man blevet enig om med f.eks.